

Любезный мой читатели,
Знаеми и незнаеми прїатели,
Тази книшка кога читете,
Дѣто ви е сега въ рѣцѣтъ,
На меня не ся смейти,
Нѣ добрѣ разумейти,
Прочитети мойтѣ исторїя,
Вижете отъ коя съмь катигорїя,
Азъ бѣхъ просто силачи,
Клето и бѣдно сирачи,
Моя ся баща помина,
На 1842 година,
На 6 години останахъ,
Тогази азъ захванахъ,
Лѣтя пасохъ селскы телце,
Зимя храняхъ чужди овце,
Кога ушетѣмъ и помитѣ,
Тогисъ отивахъ да читѣ,
Нѣмахъ друго срѣдство,
Нито отъ баща наслѣдство,
До хиляда и 847 лѣто,
Пасохъ телцитѣ на селото,
Отъ тогисъ зехъ ученїе да диря,
Отидохъ на манастиря,
Тамъ двѣ години ся поучихъ,
Малко много ся научихъ,
Научихъ да читѣ на книга,
Рекохъ туй за меня стига,
Кой ще ходи ющи да издиря,
На ли изучихъ до край псалтиря,
Тугизъ излязохъ изъ манастиря,
Трѣгнахъ печала да диря,
Видѣхъ за друго нищо неструвамъ,
Зехъ да учителствувамъ,
На горѣ на долу по селата,